

at gaa, og faa præciseret bestemt overfor danske Skovejere Nødvendigheden af, at man strækker sig saa vidt, som det her kræves. Jeg skal ikke omtale Lovforslagets Enkeltheder, men vil understrege den højtærede Indenrigsministers Udtalelse om, at man maa appellere til Frivilligheden, og at man maa gøre sig klart paa dette som paa mange andre Omraader, at man ikke kan vente at faa sine Forsyninger og leve sit Liv paa sædvanlig Maade. Jeg vil som Medlem af Brændselsnævnet appellere saa stærkt som muligt til alle om at medvirke til at lette dette Nævns Arbejde saa meget som muligt. De Tvangsforholdsregler, som Lovforslaget giver Adgang til, burde saa vidt muligt undgaas, og de kan undgaas, hvis man ude omkring i Befolkningen erkender, at enhver maa yde sin Medvirken til, at der fremstilles de Brændselsmængder, som er en Betingelse for, at Hjemmene kan gaa den kommende Vinter i Møde med Tryghed. Jeg vil kun pege paa et ganske enkelt Forhold. Det vedrører særlig den Hugst, der nu forestaar. Vi vilde naa langt, hvis Brændselsnævnet kunde faa organiseret Brændselshugsten i Danmark og Kommunalbestyrelserne og Borgerne var paa det rene med, at den Arbejdskraft, der skal fremskaffes, væsentlig maa komme fra andre Steder end sædvanligt, og at hvert Hjem kunde komme til at yde sin Medvirken til at fremskaffe denne Arbejdskraft. Vi var langt fremme, hvis man i Landdistrikterne kunde faa Forholdet ordnet saaledes, at enhver Beboer, der var i Stand til selv at medvirke til Fremskaffelse af den Brændselsmængde, han havde behov, kunde faa den, og Kommunerne appellerede til hans egen Medvirken. Jeg er vis paa, at hvis man greb Sagen rigtigt an paa dette Omraade, kunde man naa langt, inden man behøvede at gaa til den Tvangsudskrivning af Arbejdskraft, som Lovforslaget hjemler Ret til. Jo mere Forstaaelse man ude i Befolkningen har af dette Spørgsmaals gode Løsning, jo bedre kan Brændselsnævnet, som skal organisere dette Arbejde, løse Opgaven tilfredsstillende for alle Parter.

Jeg skal paa det bedste anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det Udvalg, som skal beskæftige sig med Sagen.

Wenzel Neergaard: Jeg skal paa vort Partis Vegne udtale, at vi selvfølgelig ligesom de andre Partier i højeste Grad har Øjet aabent for, hvor vigtig og betyd-

ningsfuld den Sag er, som omhandles i dette Lovforslag, og udtale vor ubetingede Støtte til at søge ved ethvert Middel at afværge den Brændselsnød, som truer os i det kommende Aar. Men det følger af sig selv, at med Hensyn til et Lovforslag, med hvilket vi først har stiftet Bekendtskab for faa Minutter siden, kan vi ikke udtale os om Enkeltheder, og at vi i saa Henseende maa forbeholde os Frihed overfor de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget under Sagens videre Gang i Udvalget. Jeg skal dog allerede paa dette Tidspunkt sige, at gennem de Udtalelser, der er faldet fra den højtærede Minister og fra de andre Ordførere her i Salen, har det glædet mig at høre den Opfattelse gjort gældende, at man bør søge at komme saa langt som muligt ved at følge Frivillighedens Vej og saa vidt muligt forme Lovforslagets Bestemmelser saaledes, at Tvang kan undgaas under Forudsætning af, at der hos Skovejerne og Tørvemoseejerne er den rette Forstaaelse af deres Pligter overfor Samfundet med Hensyn til dette vigtige Spørgsmaal.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

H. P. Hansen (Randers Amts 1ste Valgkreds): Under den højtærede Ministers Tale ved Forelæggelsen af Lovforslaget grebes jeg et Øjeblik af Ængstelse for, at Ministeren ikke skulde være kendt med, hvordan det forholder sig med de brødkornsbesaaede Arealer her i Landet. Ministeren nævnedes nemlig, at Arealtællingen pr. 20. Februar viste, at der var Fremgang i den Arealmængde, der var besaaet med Brødkorn, men jeg ved af personlig Erfaring fra Vestegnen af Jylland, at der er pløjet adskillig Rug op i Foraaret. Men jeg har siden talt med Ministeren om dette Forhold og skal tilføje, at efter de Udtalelser, jeg fik af Ministeren, er jeg blevet beroliget.

Maa jeg yderligere i Anledning af Ministerens Udtalelser om, at Arbejdskraften kunde flyttes fra det ene Sted til det andet, for saa vidt det blev nødvendigt at foretage Tvangsudskrivning, henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa, at Arbejdere, hvem det bliver paalagt at flytte fra en Kommune til en anden for at udføre Tørve- eller Skovarbejde, bør have Ret til at vedligeholde deres Hjemstedsret i den Kommune, hvorfra de flyttes. Jeg ved, at det af mange Grunde er nødvendigt: af Hensyn til deres Valgret foruden af rene Forsørgelsehensyn.